29.3.2

18a (משנה בו) → 19a (מכלל דשחיטה בעלמא לא בעינן בעלים)

- ו. **הַמַּקַרִיב אֵת דָּם הַשְּׁלָמִים וָאֵת הַחַלֶב מִבְּנֵי אַהַרֹן לוֹ תָהָיֵה** שוֹק הַיַּמִין לְמַנָה: ייקרא ז, לג
- 2. וְנָפֵשׁ כִּי תַקָּרִיב קַרְבַּן מִנְחָה לָה' סֹלֶת יָהְיָה קַרְבַּנוֹ **וַיַּצַק עַלְיהַ שָׁמֵן וְנַתַן עַלְיהַ לְבֹנָה**: ייקרא ב, א
- 🧈 **ַ הַבִּיאָה אַל בַּנִי אַהֶרו** הַכֹּהָנִים וַקָּמַץ מַשֶּם מָלֹא קמָצו מַסְּלְתָּה וֹמַשֶּׁמְנָה עַל כָּל לְבֹנַתָה וְהַקְטִיר הַכֹּהֶן אֶת אַזְכַּרְתָה הַמַּזְבֵּחָה אָשֶׁה רָיחַ נִיחֹחַ לֹה':ייקרא ב, ב
 - 4. **וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחַשָּׁאת בָּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבַּח** הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָמָה יִשְׂפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבַּח:ייקרא ד*, לד*
 - ַ וְסָמַדְּ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָהוְשָׁחַט אֶת בֶּן הִבָּקָר לָפְנֵי ה' וְהַקָּרִיבוּ בְּנֵי אַהֶרוֹ הַכֹּהָנִים אֶת הַדָּם וְזַרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבְּחַ סְבִּיב ...:ייקרא א, ד-ה
 - 6. וְהָקָרִיב אָהַרֹן אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכָפֶר בַּעָדוֹ וּבָעַד בֵּיתוֹ **וְשַׁחָט אָת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ**: י*יקרא טז, יא*
- נשרה actions that are dispensible in each of these cases, מנחה בו
 - a יציקה: pouring the oil into the flour
 - b בלילה: mixing the oil with the flour
 - c מנחה making the מנחה into separate loaves
 - d מליחה salting the קומץ
 - e מנחה lifting the מנחה
 - f מנחה bringing the מנחה close to the מזבח
 - g משיחה into many פתות or didn't put oil on them
 - i Note: since without any פתיתה they would be כשר, why this clause?
 - ii Answer1: may mean "if he made many מעכובא) i.e. they were small לעכובא that there is no minimum לעכובא)
 - iii Answer2: פתיתין if he doesn't make מתיתין at all, it is הורת חלה but here it is קמ"ל פסול and מתיתין and קמ"ל –
- II Analysis:
 - a יציקה: cannot mean that he didn't pour oil in at all it is מסול → שמן שחסר)
 - i Must mean: that a זר poured it in
 - ii Challenge: then the "validity" of בלילה is also being mixed by a זר, but if not mixed at all פסול
 - 1 Explanation: later (ט:ג) we learned that 61 עשרון must be brought in 2 ללים because 61 don't mix well;
 - (a) Yet: we challenged from our משנה and concluded with (the famous) rule of ר' זירא must be "able to mix"
 - 2 Answer: the two aren't meant the same way- יציקה must be done, valid if done by זר is fully dispensible
- III Attribution: evidently, our משנה does not square with "ר"ש:
 - a כהן who does not assent to the 15 עבודות doesn't get a חלק (v.1) and he lists נייש שיי שניקה who does not assent to the 15 עבודות (v.1) and he lists כהן
 - i Answer (מנחה שאינה נקמצת בהונה ,קמיצה begins at מנחה שאינה נקמצת (מנחה שאינה נקמצת); since it has no מצוות כהונה ,קמיצה
 - 1 Challenge (ציקה מנחה נקמצת of מנחת כהן is inferred from ציקה מנחה נקמצת should be יציקה should be יציקה מנחה נקמצת
 - ii Conclusion: our משנה does not correlate with ר"ש
 - b Question: what is רבנן's source (for allowing יציקה ובלילה בזר)?
 - i Answer: v. 2→v. 3; only after בני אהרן do ציקה ובלילה take over
 - ii פסוק reads forward and backward (i.e. demand of כהנים is back-read to נציקה ובלילה
 - 1 Challenge: in re: v. 4, ש"ח (contra לפניו to require right hand for קבלת הדם
 - iii Rather: וי"ו reads י"ו (at beginning of v. 3) as connecting the two ("וי"ו מוסיף על ענין ראשון")
 - 1 Challenge: ד"ש does not, in re: v. 5, read וי"ו as connecting to prior verse; if he did כהן would require כהן
 - 2 Defense: ושמן...ושחט (from prior verse) clearly associates סמיכה (and שחיטה) with owners
 - (a) Challenge: if so, שחיטה should require בעלים
 - (b) Rejection: if זרה"ד, the main בעלים, doesn't require שחיטה, then שחיטה certainly wouldn't
 - (c) Challenge: perhaps that is because זרה"ד may not be done by מצות כהונה) מצות משאי אפשר משאי אפשר
 - (i) Nonetheless: the תורה explicated (v. 6) that the owner must perform שחיטה in case of (יוה"כ) מר אהרן. Implication: no others must be done by owners